

13.2.2012.

B7-0048//2012 }
B7-0049/2012 }
B7-0051/2012 }
B7-0054/2012 } RC1

KOPĪGS REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS

iesniegts saskaņā ar Reglamenta 110. panta 4. punktu

nolūkā aizstāt rezolūcijas priekšlikumus, kurus iesniedza šādas grupas:

S&D (B7-0048//2012)

PPE (B7-0049/2012)

ALDE (B7-0051/2012)

ECR (B7-0054/2012)

par ES un Marokas nolīgumu par savstarpējiem liberalizācijas pasākumiem attiecībā uz lauksaimniecības produktiem un zivsaimniecības produktiem

Cristiana Muscardini, Daniel Caspary, Elisabeth Jeggle

PPE grupas vārdā

Véronique De Keyser, Bernd Lange, David Martin, Vital Moreira

S&D grupas vārdā

Metin Kazak, George Lyon

ALDE grupas vārdā

Robert Sturdy

ECR grupas vārdā

Eiropas Parlamenta rezolūcija par ES un Marokas nolīgumu par savstarpējiem liberalizācijas pasākumiem attiecībā uz lauksaimniecības produktiem un zivsaimniecības produktiem

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā 1995. gada 28. novembra Barselonas deklarāciju, ar ko izveidoja partnerattiecības starp Eiropas Savienību un Vidusjūras dienvidu reģiona valstīm,
 - ņemot vērā Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu nolīgumu, ar ko izveido asociāciju starp Eiropas Savienību un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Marokas Karalisti, no otras puses,
 - ņemot vērā Padomes 2005. gada 14. oktobra lēmumu, ar ko pilnvaro sākt sarunas ar Maroku par savstarpēju tirdzniecības liberalizāciju attiecībā uz lauksaimniecības produktiem, pārstrādātiem lauksaimniecības produktiem, zivīm un zivsaimniecības produktiem,
 - ņemot vērā Padomes 2011. gada 14. decembra lēmumu, ar ko pilnvaro sākt sarunas ar Ēģipti, Jordāniju, Maroku un Tunisiju, lai spēkā esošo Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu asociācijas nolīgumu ietvaros ar minētajām valstīm izveidotu paplašinātas un visaptverošas brīvās tirdzniecības zonas,
 - ņemot vērā Komisijas 2011. gada 8. marta kopīgo paziņojumu Eiropadomei, Eiropas Parlamentam, Padomei, Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai „Partnerattiecības demokrātijai un kopīgam uzplaukumam ar Vidusjūras dienvidu reģionu” (COM(2011) 0200 galīgā redakcija),
 - ņemot vērā Komisijas 2011. gada 25. maija kopīgo paziņojumu Eiropadomei, Eiropas Parlamentam, Padomei, Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai „Jauna reakcija uz pārmaiņām kaimiņvalstīs” (COM(2011) 0303 galīgā redakcija),
 - ņemot vērā 2010. gada 25. novembra rezolūciju par uzņēmumu sociālo atbildību starptautiskos tirdzniecības nolīgumos (2009/2201(INI))¹,
 - ņemot vērā piekrišanas procedūru saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 207. pantu un 218. panta 6. punkta otrās daļas a) apakšpunktu (C7-0201/2011),
 - ņemot vērā Reglamenta 110. panta 4. punktu,
- A. tā kā politiskā vide, kas Vidusjūras dienvidos veidojas pēc Arābu pavasara notikumiem, ir izraisījusi nepieciešamību pēc spēcīgas, efektīvas un ātras atbildes reakcijas no ES puses;
- B. tā kā tirdzniecības attiecību stiprināšana un līdzsvarota un arvien lielāka tirdzniecības liberalizācija ar Vidusjūras dienvidu reģiona valstīm ir svarīgas šīs atbildes daļas;
- C. tā kā tirdzniecība un ieguldījumi ir izaugsmes dzinējspēks un palīdz mazināt nabadzību,

¹ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0446.

vienot cilvēkus, stiprināt saikni starp nācijām un veicināt politisko stabilitāti;

- D. tā kā kopš 2000. gada 1. marta spēkā esošā ES un Marokas asociācijas nolīguma 16. pants paredz, ka Eiropas Kopiena un Maroka pakāpeniski palielinās liberalizāciju attiecībā uz savstarpējo tirdzniecību ar lauksaimniecības produktiem, pārstrādātiem lauksaimniecības produktiem, zivīm un zivsaimniecības produktiem;
- E. tā kā ES preču tirdzniecībā ar Maroku saglabā ievērojamu aktīvo saldo, kas 2010. gadā bija 5,4 miljardi euro;
- F. tā kā ES lauksaimniecības un zivsaimniecības produktu tirdzniecībā ar Vidusjūras dienvidu reģiona valstīm ir ievērojams aktīvais saldo, kas pārsniedz 4 miljardus euro, savukārt lauksaimniecības, zivsaimniecības un pārstrādāto pārtikas produktu divpusējā tirdzniecībā ar Maroku pastāv deficīts, kas 2010. gadā bija 871 miljoni euro; tā kā tirdzniecība ar lauksaimniecības un zivsaimniecības produktiem veido apmēram 18 % no Marokas eksporta;
- G. tā kā lauksaimniecība veido no 15 % līdz 20 % Marokas IKP un 12 % Marokas eksporta un tajā strādā 38 % Marokas darbaspēka, augstāko rādītāju — 75 % — sasniedzot lauku apvidos; tā kā tas liecina, ka šīs nozares stabilitāte un izvēršana ir ārkārtīgi svarīga valsts politiskajai stabilitātei;
- H. tā kā ar ierosināto nolīgumu nekavējoties liberalizē 55 % no ES lauksaimniecības un zivsaimniecības produktu tarifiem (iepriekš — 33 %) un 70 % no Marokas lauksaimniecības un zivsaimniecības produktu tarifiem 10 gadu laikā (iepriekš — 1 %);
- I. tā kā paaugstināta riska produktu uzraudzība un stingra kvotu piemērošana ir pamats tam, lai nolīgums darbotos līdzsvaroti;
- J. tā kā visām lauksaimniecības precēm, ko ES importē no jebkuras trešās valsts, ir jāatbilst Savienības sanitārajiem un fitosanitārajiem noteikumiem;
- K. tā kā Maroka ir viena no četrām Vidusjūras dienvidu reģiona valstīm, attiecībā uz kurām Padome ir apstiprinājusi sarunu norādes par paplašināta un visaptveroša brīvās tirdzniecības nolīguma (*DCFTA*) pamatnostādņēm; tā kā lauksaimniecības produktu tirdzniecība būs daļa no šīm sarunām,

Vispārīgi apsvērumi

1. uzskata, ka tirgu atvēršana un pakāpeniska integrācija ES iekšējā tirgū var būt spēcīgs instruments Vidusjūras dienvidu reģiona valstu attīstībai un var palīdzēt mazināt plaši izplatīto nabadzību un bezdarbu, kas ir pamatā reģiona ekonomiskajām, migrācijas un drošības problēmām; uzskata, ka, lai īstenotu šo potenciālu, ES jābūt gatavai sniegt pietiekamas tirdzniecības koncesijas;
2. atgādina, ka pēc Arābu pavasara ES ir apņēmusies Vidusjūras dienvidu reģiona valstīm palīdzēt pārejas procesā uz demokrātiju, izmantojot tirdzniecības un ekonomikas instrumentus, ar kuriem nodrošināt lielāku brīvību un ekonomiskās iespējas; uzskata, ka Maroka ir spērusi nozīmīgus soļus uz demokrātijas konsolidāciju, reformējot valsts konstitūciju un taisnīgi novadot vēlēšanas; šajā sakarā atzinīgi vērtē nolīgumu kā

konstruktīvu pasākumu, ar ko atbalsta politisko stabilizāciju un savstarpējas ilgtspējīgas ekonomikas attīstību;

3. uzskata, ka ir būtiski, lai tirdzniecības un ieguldījumu iniciatīvu mērķis būtu labums visām sabiedrības grupām un minētās iniciatīvas konkrētāk būtu vērstas uz MVU un sīkzemniekiem; šajā sakarā norāda, ka vairāk nekā 80 % Marokas zemnieku ir mazāk nekā pieci hektāri zemes, un tādēļ atzinīgi vērtē Marokas lauksaimniecības un lauku attīstības konfederācijas (*COMADER — Confédération marocaine de l'agriculture et du développement rural*) atbalstu nolīgumam; atgādina, ka pārtikas nodrošinājumam papildus ekonomiskiem aspektiem piemīt sociāla, vides un kultūras dimensija;

Nolīgums

4. uzsver, ka, ņemot vērā lauksaimniecības nozares nozīmi un svarīgumu Marokā, jo īpaši kā nodarbinātības avotam, šim nolīgumam būs izšķirošā nozīme šīs valsts ekonomiskajā attīstībā un politikas stabilizācijā, jo tas paver jaunas iespējas eksportam uz ES, kas ir Marokas produktu lielākais tirgus; uzskata, ka tas arī radīs iespējas ES lauksaimniecības nozarei, jo īpaši pārstrādāto produktu nozarei; norāda, ka ES eksportētāji laika gaitā gūs labumu no Marokas importa tarifu atcelšanas 70 % lauksaimniecības un zivsaimniecības produktu pozīciju — pēc šā pasākuma pilnīgas ieviešanas muitas nodokļos paredzams ietaupīt 100 miljonus euro gadā;
5. atzinīgi vērtē nolīgumā iekļautos papildu ārpustarifa pasākumus, piemēram, turpmākas sarunas, lai sniegtu Eiropas ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu papildu aizsardzību, uzlabotus aizsargmehānismus un sanitāros un fitosanitāros pasākumus; turklāt atgādina, ka ES un Maroka ir vienojušās par strīdu izšķiršanas mehānismu, ar ko pusēm paredz tiesisko aizsardzību gadījumā, ja viena no pusēm neievēro nolīguma noteikumus;
6. uzsver dažu ES nozaru bažas par beznodokļu kvotu palielināšanu jutīgu augļu un dārzeņu veidu importam; tādēļ aicina Komisiju sniegt novērtējumu ietekmei uz Eiropas ražotājiem un jo īpaši uz zemnieku ienākumiem, un arī turpmāk regulāri informēt Parlamentu;
7. ir nobažījies par pastāvīgajām sūdzībām no Eiropas ražotāju grupām par iespējamu krāpšanu saistībā ar ieviešanas cenu sistēmu un prasa garantēt, lai ES pienācīgi regulētu nolīgumā paredzētās palielinātās tarifu kvotas un lai nepieļautu, ka ieviešanas cenu mehānisma īstenošanas noteikumi tiek interpretēti nepareizi; norāda, ka kopš 2005. gada *OLAF* nav iesniegtas oficiālas sūdzības; šajā sakarā norāda, ka ir iesniegti priekšlikumi kopējās lauksaimniecības politikas jaunākās reformas ietvaros ieviešanas cenu sistēmas īstenošanas noteikumus saskaņot ar Kopienas Muitas kodeksu; uzskata, ka papildus tam ir arī jāievieš izmaiņas īstenošanas regulā par lauksaimniecības tirgu kopīgo organizāciju, lai ieviestu efektīvus kontroles pasākumus;
8. uzskata, ka nolīgumā ir paredzēti specifiski institucionālie pasākumi un mehānismi, piemēram, sadarbība, lai novērstu tirgus traucējumus, ekspertu grupas, ko Komisija rīko kopīgi ar trešām valstīm, tostarp Maroku, lauksaimniecības produktu tirdzniecības apakškomiteja, kas izveidota asociācijas nolīguma pārvaldības ietvaros, informācijas apmaiņa par politiku un produkciju, kā arī drošības klauzula saskaņā ar protokola 7. pantu; aicina Komisiju vajadzības gadījumā izmantot mehānismus;

Plašāki tirdzniecības un ekonomikas jautājumi

9. uzsver — lai piekļūtu ES iekšējam tirgum, ir jāizpilda noteikti sanitārie, fitosanitārie un vides standarti, un atzinīgi vērtē Pārtikas un veterinārā biroja 2011. gada ziņojumu, kurā sniegts pozitīvs vērtējums; atzinīgi vērtē, ka nolīgumā ir likts uzsvars uz sanitāriem un fitosanitāriem pasākumiem, un aicina tehnisku palīdzību izvirzīt par centrālo tematu sarunās par *DCFTA*; aicina Komisiju veicināt līdzvērtīgus pasākumus un kontroli starp Maroku un Eiropas Savienību attiecībā uz vides, sociālajiem un pārtikas drošības standartiem, lai nodrošinātu godīgu konkurenci starp šiem diviem tirgiem;
10. atzinīgi vērtē Marokas lauksaimniecības nozares reformu, jo īpaši *Plan Vert* (Zaļo plānu), kas konkrēti paredzēts sīkzemnieku atbalstam, sniedzot piekļuvi modernām tehnoloģijām un investīcijām; prasa, lai ES arī turpmāk atbalstītu ražošanas metožu uzlabošanu, veicot labākās prakses apmaiņu, un atbalstīt Marokas centienus ūdens resursu saglabāšanas jomā;
11. atzīst, ka Maroka ir ratificējusi lielāko daļu būtiskāko Starptautiskās Darba organizācijas (*ILO*) konvenciju un nesen pieņēmusi tiesību aktus, ar kuriem aizliedz bērnu darbu; tomēr uzsver, ka vēl aizvien būtu vēlami uzlabojumi saistībā ar biedrošanās brīvību un bērnu darbu; uzskata, ka *DCFTA* nodaļā par ilgtspējīgu attīstību būtu jāiekļauj palīdzība *ILO* konvenciju īstenošanā, neparakstītu pamata *ILO* konvenciju (piemēram, Konvencijas (Nr. 87) par biedrošanās brīvību un tiesību aizsardzību, apvienojoties organizācijās) ratificēšanā un iniciatīvām par uzņēmumu sociālo atbildību;
12. aicina Komisiju nodrošināt, ka jaunais nolīgums pilnībā atbilst starptautiskajām tiesību normām un ka tas nāk par labu visām vietējām iedzīvotāju grupām, kuras skar šis nolīgums;
13. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, Komisijas priekšsēdētāja vietnieci / Savienības augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos, EP delegācijai attiecībā ar Magribas valstīm, Savienības Vidusjūrai parlamentārās asamblejas prezidijam un Marokas valdībai un parlamentam.